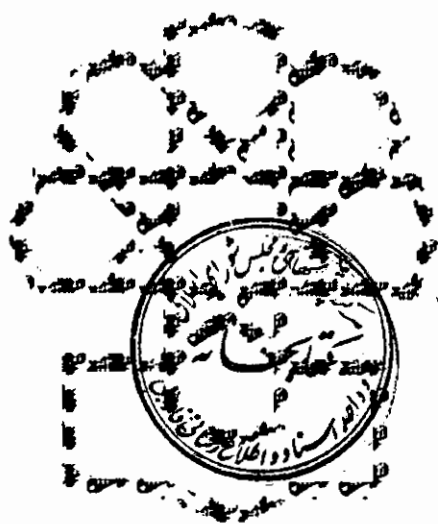

درباره طرح تبدیل دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران به دانشگاه علوم کشاورزی ایران

معاونت پژوهشی
فروردین ماه ۱۳۷۴

کار: گروه تحقیق

کد گزارش: ۱۹۰۰۶۰۲

تبدیل دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران به
دانشگاه علوم کشاورزی ایران

عنوان طرح

شماره ترتیب چاپ: ۱۴۱۲

شماره چاپ سابقه: —

شماره دفتر ثبت: ۲۳۸

تاریخ چاپ: ۱۳۷۳/۱۱/۲۶

کمیسیون اصلی: فرهنگ و آموزش عالی

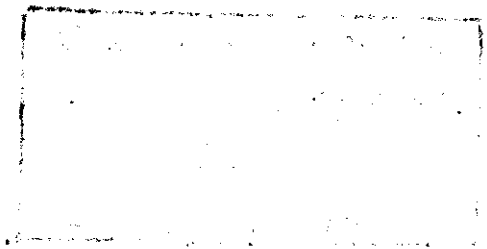
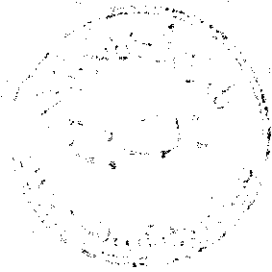
مشخصات طرح

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

کتابخانه و واحد اسناد و اطلاع‌رسانی مجلس

شماره: ۴۸۸۹

تاریخ: ۱۳۷۵ / ۱ / ۱۸

طرح تبدیل دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران به دانشگاه علوم کشاورزی ایران
 مادهٔ واحده - دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران با توجه به قدمت و امکانات بالقوه از دانشگاه تهران
 منتزع و به دانشگاه علوم کشاورزی ایران تبدیل می‌گردد.
 تبصره ۱ - کلیه اموال و دارایی‌ها و تأسیسات و کادر آموزشی و اداری دانشکده‌های کشاورزی و منابع
 طبیعی به دانشگاه علوم کشاورزی منتقل می‌گردد.
 تبصره ۲ - هزینه‌های احتمالی این طرح از محل عوارض بیست‌ریال برای هر کیلو پسته صادراتی، تأمین
 می‌گردد.

اظهار نظر کارشناسی

در خصوص طرح تبدیل دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران به دانشگاه علوم کشاورزی ایران،
 ضمن اشاره مختصر به برخی نظرهای موافق و مخالف به شرح زیر، به جنبه‌های حقوقی موضوع پرداخته
 خواهد شد:

الف - موافقان انفکاک دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران و تبدیل آنها به دانشگاه کشاورزی ایران از
 جمله پیامدهای مثبت آن را تمرکز در آموزش، برنامه‌ریزی متناسب و دقیق، نظارت و مدیریت واحد و در
 نتیجه بهبود در کیفیت و ارتقای سطح آموزش می‌دانند.

ب - مخالفان این طرح، جدایی دانشکده‌های کشاورزی را هزینه‌بر، مخل نظم و نظام دانشگاهی و
 همچنین باعث کاهش میزان همپوندی اقتصادی بخش کشاورزی و سایر ارکان اقتصادی دانسته در نتیجه
 آنرا غیر ضروری می‌دانند.

نکته دیگری که گروه مخالف بر آن تأکید می‌ورزد مناسب نبودن شهر تهران برای تأسیس و فعالیت دانشگاه
 کشاورزی می‌باشد، در صورتی که طبیعتاً مراکز کشاورزی کشور جهت تأسیس دانشگاه کشاورزی مناسبتر به نظر می‌رسند.

صرف نظر از استدلالهای به عمل آمده در قبول یا رد جدایی دانشکده‌های کشاورزی دانشگاه تهران و
 تبدیل آنها به دانشگاه علوم کشاورزی، لازم به ذکر است که شورای گسترش آموزش عالی عهده‌دار وظیفه
 ایجاد هرگونه واحد آموزش عالی است. شایان توجه است که براساس بند (ل) از ماده (۱) قانون اصلاح
 تأسیس وزارت علوم و آموزش عالی، که در پانزدهم مردادماه ۱۳۵۳ به تصویب قوه مقننه وقت رسید: «ایجاد
 و اجازه تأسیس یا تجهیز و توسعه هرگونه واحد آموزش عالی و یا مؤسسه پژوهشی و همچنین، جلوگیری
 از ادامه فعالیت یا انحلال هر یک از آنها طبق تصویب شورای گسترش آموزش عالی صورت می‌پذیرد.»

پس از انقلاب شکوهمند اسلامی، به موجب تبصره (۱) از ماده (۱۵) لایحه قانون تشکیل شورای
 عالی فرهنگ و آموزش عالی، مصوب ۱۳۵۹/۲/۱۷، شورای گسترش آموزش عالی به عنوان یکی از
 کمیسیونهای شورای عالی مزبور تعریف شد و متعاقباً تا سال ۱۳۶۴ شورای بازگشایی و نوگشایی جانشین
 شورای گسترش آموزش عالی شد. پس از ایجاد شورای عالی انقلاب فرهنگی در تاریخ ۱۳۶۴/۳/۹ این
 شورا مجدداً عنوان قبلی خود را یعنی «شورای گسترش آموزش عالی» بازیافت.

مطابق ماده (۳) اساسنامه شورای گسترش آموزش عالی «شورای گسترش آموزش عالی بالاترین مرجع تصمیم‌گیری در زمینه ایجاد و یا صدور اجازه تأسیس، توسعه و یا انحلال هرگونه مؤسسه، اعم از دولتی و غیردولتی، در سطح کشور است.» بنابراین، تأسیس دانشگاه علوم کشاورزی ایران در صلاحیت شورای گسترش آموزش عالی می‌باشد.

رویه حاضر نیز به همین ترتیب است؛ اگر چه در چند مورد مشابه، مجلس محترم تأسیس دانشگاه‌هایی را تصویب نموده است لکن، مقام مجلس و شأن آن عالیتر از پرداختن به مواردی از این قبیل است که طبق ضوابط موجود، مرجع مشخصی برای رسیدگی به لزوم یا عدم ضرورت آن وجود دارد. برای مثال، دانشگاه بین‌المللی اسلامی ایران در سال ۱۳۶۲ به موجب قانون مصوب مجلس شورای اسلامی تأسیس گردید. البته باید در نظر داشت که شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۶۳ تشکیل گردید و در زمان تأسیس دانشگاه بین‌المللی اسلامی ایران، موجودیت نیافته بود.

پس از تأسیس شورای عالی انقلاب فرهنگی، مراکز آموزش عالی جدید به موجب مصوبه‌های شورای مزبور تأسیس شد که برخی از آنها عبارتند از: مرکز آموزش عالی علوم دریایی نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران، مدرسه عالی تربیتی و قضایی طلاب، مرکز آموزش عالی وابسته به وزارت اطلاعات، دانشکده روابط بین‌الملل وابسته به وزارت امور خارجه، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده امور اقتصادی، دانشگاه پیام نور، دانشگاه شاهد، دانشکده علوم پزشکی فاطمیه زنان قم، دانشکده دبیر فنی و حرفه‌ای.

بدین ترتیب روشن است رسیدگی و رد یا قبول دلایل موافقان و مخالفان تأسیس این دانشگاه نیز با شورای گسترش آموزش عالی و در حدود وظایف آن خواهد بود. بدیهی است چنانچه مجلس محترم مبادرت به تصویب طرح حاضر نماید، به عنوان عالیترین مرجع قانونگذاری، مصوبه‌های آن ناقص تمامی قوانین عادی پیش از آن خواهد بود.

در نهایت، پیشنهاد می‌شود با جلب نظر مقام معظم رهبری، برای ادغام شورای عالی انقلاب فرهنگی در مجلس شورای اسلامی اقدام شود. بدین ترتیب که شورای عالی انقلاب فرهنگی به عنوان یکی از ستادهای مجلس عمل نماید و در نهایت، مصوبه‌های آن برای آن که صورت قانونی به خود گیرد، تقدیم مجلس شود. به این ترتیب از تشتت مراکز تصمیم‌گیری در زمینه سیاستهای آموزشی کشور کاسته می‌شود و در عین حال از امکانات آن شورا و تجربه‌های گرانبه‌ای که آنقدر آن استفاده خواهد شد؛ مضافاً آن که سیاستگذاری آموزشی متوقف نخواهد شد و یکپارچگی آن حفظ خواهد شد.

در صورت ابراز تمایل مجلس محترم، مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی آمادگی دارد روی آیین رسیدگی به مصوبه‌های شورای عالی انقلاب فرهنگی در مجلس شورای اسلامی بررسی و طرح جامعی تقدیم نماید.